

Sabine Städingová

Petronela Jabíčková

Zlet čarodejnic a šušot v lese

štonožka

Sabine Städingová

Petronela Jablčková 7

Zlet čarodejnic a šušot v lese

Ďalšie knihy od Sabine Städingovej:

Petronela Jablčková 1:

Tajomstvo jablkového koláča

Petronela Jablčková 2:

Ospalý riaditeľ a žabací chaos

Petronela Jablčková 3:

Guľovačka a nezbedný škriatok

Petronela Jablčková 4:

Krokodíl uprostred záhrady

Petronela Jablčková 5:

Kniha čarov a špehúň

Petronela Jablčková 6:

Húska gagotačka a čarodejnica sesternica

Petronela Jablčková:

Vianočná kniha

Sabine Städingová

Petronela Jabíčková 7

Zlet čarodejnic a šušot v lese

Ilustrovala SaBine Büchnerová

stonožka

Sabine Städing

Petronella Apfelmus: Hexenfest und Waldgeflüster

© 2019 Bastei Lübbe AG, Germany

Boje Verlag in the Bastei Lübbe AG

Translation © 2023 by Eva Budjačová

Slovak edition © 2023 by IKAR, a.s.

Všetky práva sú vyhradené. Nijaká časť tejto knihy sa nesmie reprodukovat', ukladať do informačných systémov ani prenášať v akejkoľvek podobe či akýmkoľvek spôsobom – elektronicky, mechanicky, fotokopírovaním, nahrávaním alebo inak – bez predchádzajúceho písomného súhlasu vlastníka autorských práv.

Z nemeckého originálu Petronella Apfelmus: Hexenfest und Waldgeflüster (Boje Verlag in the Bastei Lübbe AG, Köln 2019) preložila Eva Budjačová.

Redigovala Lenka Markóová.

Technická redaktorka Helena Oleňová.

Vydalo vydavateľstvo IKAR, a.s. – Stonožka, Bratislava

v roku 2023 ako svoju 2 070. publikáciu v elektronickej podobe.

Prvé vydanie.

Sadzba a zalomenie do strán Michal Harvánek.

ISBN 978-80-551-8895-9

Čarolist

Jar začala konečne vytláčať zimu. Petronela Jablčková stála pri okne vo svojom jablčkovom domčeku a pozorovala krdeľ kačiek tiahnucich s hlasným gagotom ponad záhradu. Práve sa vracala k čarodejníckemu kotlíku, keď si zrazu všimla, že na jednom strome sa medzi konármi čosi zachytilo. Trepotalo sa to raz sem, raz tam, no nech to bolo čokoľvek, nevedelo sa to uvoľniť.

Petronela otvorila okno a začula tichý pukot. „Zvláštne,“ zamrmlala a vzala do ruky zlatý pirátsky ďalekohľad. Keď zaostrila a dobre sa prizrela, zistila, čo to je. Jasné! Na strome sa zachytil list. Prstami nervózne namacala čarodejnú paličku, mávla ňou a list privolala. Ako malý vtáčik vletel cez okno a tichulinko pristál na stole.

„Čarolist,“ zamrmlala Petronela a znervóznela. Chytré prelomila hrubú čiernu voskovú pečať. Prečítala si list a potom ešte raz. „Ach, môj Hromko!“ zvolala a o chvíľu už stála na konári pred vchodom do domca. Ako hasička sa spustila po povrazovom rebríku a, má-

vajúc listom, sa rozbehla na druhú stranu záhrady. „Lucius, Uhorkáč!“ volala.

„Kde horí?“ Lucius, veľký roháč a jej kamarát, jej pristál na pleci.

V tej istej chvíli zo šašiny v rybníku vypochoďoval Uhorkáč. „Čo sa deje?“ spýtal sa šéf jablkových mužíčkov.

Spoza rohu vybehli Olívia s Oliverom, až im tenisky kvíkali. „Deje sa niečo?“ spýtali sa.

Dorazili aj ostatní jablkoví škriatkovia. Keď začuli Petronelin hlas, pustili všetko z rúk a trielili za ňou. „Vari ťa prepadol divý Kriváň?“ zapišťal Šparglík.

Petronela si sadla na starý peň a zalapala po vzduchu. „Morena mi poslala list. Týka sa slávnosti,“ vysvetľovala. „Netušíte, čo mi píše.“

„Čo také?“ spýtala sa Lucius.

„Veď nás toľko nenaťahuj!“ snažil sa Petronelu posúriť Uhorkáč.

Jablčková čarodejnica sa usmiala. „Stretnutie čarodejníc...“ začala a tajnostkársky prešla pohľadom po kamarátoch, „... sa uskutoční tu, v našej záhrade.“

„Čože?!“ zabručal Lucius.

„Super!“ Oliver s Olíviou prekvapene vytreštili oči.

„Ako si to predstavuješ?“ zamrmlal Uhorkáč. „Veď v mlyne žijú ľudia... a v záhrade nie je dosť miesta.“

„A vodné čarodejnice nám navyše požerú všetky ryby,“ varoval Šparglík.

„Nestraš, prosím ťa, dozriem na ne,“ mávla rukou Petronela.

„Len aby!“ Z vody vystrčil hlavu aj starý kapor Pupo. „Mne by vyhovovalo, keby si tú oslavu zrušila.“

„Nemôžem,“ odvetila Petronela. „Je to obrovská česť a zrejme sú už rozoslané pozvánky.“

„Lenže ty nie si len pozvaná,“ varovne zdvihol prst Uhorkáč. „Ty máš tú slávnosť aj zorganizovať. No a to sú dve úplne rozdielne veci.“

„Presne!“ súhlasil Lucius. „Hlavná čarodejníca ti mohla dať vedieť niekoľko týždňov vopred.“

„To zvládneme!“ Petronela sa nedala odradiť. „V živote by mi na um nezišlo, že mi zverí organizáciu takej dôležitej slávnosti.“

„Koľko času máme?“ spýtala sa Olívia.

„Tri dni,“ odvetila jablčková čarodejnica, „ale vy dvaja sa do toho, prosím, nemontujte.“

„Čože?!“ Dvojčatám sklamane ovisli plecía.

Uhorkáč prikývol.

„Na zlete čarodejníc nemáte čo hľadať.“

„Chceš povedať, že sa nám za dverami bude odohrávať najúžasnejšia a najčarovnejšia slávnosť, akú si vie človek predstaviť, a my na ňu nesmieme ísť?“ pobúrene skríkol Oliver.

„Presne tak!“ potvrdili Petronela, Lucius aj jablčkoví škriatkovia.

„To je nehorázne.“ Oliver nazlostene kopol kamienok do rybníka.

„Áno, je to nehorázne,“ pridala sa aj Olívia a zamyslene si pritom šúchala bradu. Potom sa usmiala. „Určite však nebudete proti, ak vám s prípravou osláv pomôžeme, však?“

„Ani náhodou.“ Petronela sa zasmiala. „Každá ruka príde vhod.“

„Kedy sa do toho pustíme?“ zapálene zisťoval Oliver.

„Okamžite,“ odvetila Petronela. „V prvom rade potrebujeme dostatok dreva na stridžiu vatru. Musí to byť najveľkolepejšia stridžia vatra, akú kedy svet videl, najväčšia a najkrajšia.“

„Super,“ prikývol Oliver, „lebo my s Olíviou sme najlepší zberači dreva na stridžie vatry, akých kedy svet videl.“

„To som rada,“ usmiala sa jablčková čarodejníca.

Olívia jemne poťahala brata za rukáv. „Ehm, ospravedlňte nás na chvíľku. Musíme ešte nakrmiť sliepky,“ povedala a odtiahla Olivera preč.

„Čo to má znamenať? Sliepkam som nasypal ráno,“ zašomral, keď Olívia otvorila bránku na výbehu. Neferiti a ostatné sliepky okamžite dobehli.

Olívia s úsmevom pohladkala šéfkú sliepku po červenom hrebeni. Potom sa rozhliadla. „Tu sa môžeme nerušene porozprávať,“ povedala a usadila sa do trávy medzi sliepky.

„O čom sa potrebujeme porozprávať?“ zavrčal Oliver a spustil sa do trávy vedľa sestry. „Veď si počula, čo vravela Petronela. Na slávnosť nesmieme. Aspoňže nám dovoľia pomáhať s prípravami, aj to je lepšie než nič.“

„To je dokonca oveľa lepšie než nič,“ prikývla Olívia a prefíkane šibla pohľadom po bratovi. „Možno sa nám pošťastí a nájdeme dobrú skrýšu...“

Oliver ostal prekvapený. „Myslíš... myslíš si, že by sme sa mali na slávnosť tajne priplichtiť?“

„Jasné, veď ktohovie, kedy sa nám naskytne druhá príležitosť ísť na zlet čarodejníc,“ šepla Olívia.

Oliver obdivne zahvzdal. „Tento nápad by mohol pokojne vyjsť aj z mojej hlavy.“

„Lenže nevyšiel,“ zaškerila sa Olívia. „A teraz už pod', nech s prípravami nezačnú bez nás.“

Listový poplach

Na druhý deň krúžila Petronela po záhrade ako vír. „Šparglík, ako ste pokročili? Máte dosť dreva alebo mám poprosiť sestry, aby vyčarili orkán?“

„Drevo nie je problém,“ odvetil jablkový škriatok. „Po poslednej búrke sa ho na zemi váľa viac než dosť. Horšie to vyzerá s trónom pre Morenu, ktorý si dnes ráno objednala. Má byť zo špekáčikov. To zrejme neklapne.“

„Špekáčikový trón? Kto to kedy videl!“ odfrkla si jablčková čarodejnica. „Spravte ho z dreva. Bude tu taký virvar, že si ani nevšimne, na čo ju usadíme.“

„Ďalšie potvrdené účasti!“ zvolal Lucius. Vliekol za sebou plné poštové vrece veľké ako obrovitánsky balón. Že lieta z jednej strany na druhú, o to sa nestaral.

Petronela preglgla. „To bude asi obrovská slávnosť, nezdá sa vám?“

„Podľa mňa v tom vreci nie sú len listy s potvrdením účasti.“ Šparglík vrece otvoril jediným myknutím. Listy vyleteli ako zátka z hrdla fľaše a veselo sa rozleteli po Petronelinej záhrade. Zakrúžili nad domom okolo

komína, skĺzli po lopatkách starého mlyna a ako malé loďky pristáli uprostred rybníka.

„Ach jaj!“ Lucius zhrozene zatrepotal krídlami.

„To som nechcel!“ zvolal Šparglík.

Pobiehal medzi stromami, vyskakoval do výšky a snažil sa pozbierať utečencov. Lenže listy sa vo vetre vznášali ako motýlinky a ani im na um nezišlo vrátiť sa do vreca.

Vtedy sa z pekárne ozvalo prekvapené zvolanie:
„Majka, poď sem! Toto musíš vidieť!“

Olívia s Oliverom si práve robili domáce úlohy, no
razom prestali.

„To je oco!“ skríkla Olívia. „Dúfam, že sa nič ne-
stalo.“

„Poďme sa pozrieť!“ Oliver vyskočil a rozbehol sa do
pekárne. Olívia rezko kráčala za ním.

Aj Petronela sa poriadne zľakla. Poletujúce listy sa
nedali prehliadnuť. Lenže čarodejnice mali zostať za
každých okolností nenápadné. Rázne vzala do ruky
čarodejnú paličku... no potom zaváhala.

„Čo je, na čo čakáš?“ nástojčivo ju súril Lucius.

„Momentík, len si spomeniem na zaklínadlo,“ za-
mumlala malá čarodejnica. O chvíľočku kývla hlavou
a zvolala:

„Listy, čo sa vo vetre miháte
a na konároch sa hojdáte,
všetky moje slová čujte
a do bodky ich hneď splňte:
Hopsa-hejsa, hejsa-hopsa,
čaká na vás táto kapsa!“

Čarodejnou paličkou nakreslila vo vzduchu blesk a vzápätí čosi zašušťalo a zašumelo. Šparglík sa prikrčil. Listy sa totiž vracali rýchlosťou blesku a rútili sa do poštového vreca, ktoré im Lucius nastavil.

„Tak to by sme mali!“ vydýchol si Šparglík.

„Takmer,“ dodala Petronela. Ustarostene hľadela na dom. Jeden list totiž chýbal.

Oliver s Olíviou v tej chvíli otvorili dvere do pekárne.

„Volal si, ocko?“ spýtala sa zadychčane Olívia. S vytreštenými očami sledovala list, ktorý najprv chvíľu krúžil okolo lampy a potom sa snažil uniknúť cez zatvorené okno.

„Isteže. Čo by si robila, keby okolo teba v uzavretej miestnosti poletoval list?“ odvetil otec Pečko. „Chytró zavrite dvere, nech neubzikne, prv než si ho prečítam.“

Dvojčatá sa na seba znepokojene pozreli. Hneď im bolo jasné, že sú v hre čary. Otec roztvoril náručie a zahnal list do kúta. Obálka sa nervózne trepotala a narážala na okenné sklo.

„Mám ťa!“ zvýskol pán Pečko. Chmatol po liste, no keď zovrel ruku v päšť, nič v nej nemal. „Dočerta, je príliš rýchly!“

Majster pekár sa skúmavo poobzeral a potom sa uškrnul.

„Ako si želaš!“ Zaškrípal zubami, nabral do striekačky na zdobenie lepkavú cukrovú polevu a... čvach! Zá-sah. Hustá masa sa okamžite prilepila a list so smutným pľasnutím spadol na plech s porozkladanými škoricovými slimákmi.

„Hýb sa! List si nesmie prečítať, musíme mu v tom zabrániť!“ zašepkala Olívia.

Oliver prikývol. Raz-dva priskočil k otcovi a pokúsil sa vytrhnúť mu z ruky lepkavý list. „Smiem si ho prečítať aj ja?“

„Až po mne,“ zavrčal pán Pečko a dôkladne si obzeral obálku. „Čarolist?!“ zhíkol udivene.

Oliver mu obálku bleskurýchlo vychmatol a strčil si ju pod pulóver. „Aaaale... Projekt do školy,“ zamrmlal, vyšiel z pekárne a ťahal za sebou aj sestru.

V záhrade narazili na mamu. „Nepočuli ste náhodou pred chvíľou volať ocka?“

„Hej, počuli. Myslím, že mu vietor rozfúkal nejaké recepty,“ pustil sa do vysvetľovania Oliver a potom sa dvojčatá rozbehli k Petronelinej jabloni.

Olívia práve zdvíhala ruku, že zazvoní, keď dole skĺzol čarovný povrazový rebrík.

„Dúfam, že mi nesiete list,“ privítala ich Petronela s očakávaním, keď dvojčatá dorazili ku konáru pred dvermi.

„Jasné,“ zaceril sa Oliver a strčil ruku pod pulóver. Vzápätí sa zamračil. „Počkaj...“

„Čo je?“ spýtala sa Olívia.

„Neviem ho odlepiť od brucha!“

Petronela sa naňho prekvapene pozrela.

„To preto, lebo ocko list ostreľoval cukrovou polevou,“ zachichotala sa Olívia.

Oliver obálku jedným trhnutím odlepil a podal ju Petronele. Jablčková čarodejnica sa zasmiala a vybrala z nej hárok papiera. „Paráda. Je to list od Augusty Bridlicovej. Priletia aj horské čarodejnice.“

„Horské čarodejnice?“ Olíviu informácia zaujala.

„Presne tak. Horské čarodejnice majú dlhú históriu, možno práve preto sú také horenosky,“ povedala Petronela.

„Ako vyzerajú?“ vyzvedal Oliver a žmurkol na sestru.

„Sú sivé. Ako kamene,“ zabzučal Lucius a zniesol sa na konár vedľa Petronely. „Posiela ma Uhorkáč. Vraj vymyslel dokonalý plán, ako zorganizovať zlet čarodejníc. Máš si ho určite pozrieť.“

„Pozriem,“ slúbila Petronela a vyliezla roháčovi na chrbát. „Musím ísť!“ zavolala na deti a odfrčala.

„Dovidenia!“ zamávali jej na rozlúčku.

„Sú sivé,“ mrmlal Oliver a sadol si na schody pred Petroneliným domčekom.

Olívia mu venovala opovržlivý pohľad. „Hádam sa len nechceš preobliecť za horskú čarodejnicu!“

„A prečo nie? V ockovom sivom kabáte s čarodejnickým klobúkom nasadeným hlboko do čela ma nikto nespozná. No možno prídu aj nejakí super čarodejníci.“

